

РЕШЕНИЕ

№ 7241

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 21.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6422** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл. 197, ал. 2 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на О. В. А. от [населено място] срещу постановление № 15500/2002/138763/09.05.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], потвърдено мълчаливо от Директора на ТД на НАП, [населено място].

В жалбата се излагат доводи за това, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че административният орган не е обсъдил направеното възражение за изтекла давност, досежно установеното публично задължение с Акт № 1/25.06.2002 г. в размер на 2417,37 лева главница и 2758,85 лева. Инвокирани са доводи, че абсолютната погасителна давност е изтекла, както според разпоредбата на чл. 140, ал. 2 от Д. /отм./, така и според чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалба, в лицето на Директора на ТД на НАП, [населено място] не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт С. оспорва жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 11 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с Постановление № 15500/2002/138763/09.05.2013 г.

на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място] е наложен заповор до размер 2417,37 лева главница и 2758,85 лева лихва, както и 50 лева главница, върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени на доверително управление, в конкретно изброени банкови институции. В. акт е издаден за обезпечаване на публични задължения на А., установени с Акт № 1/25.06.2002 г., издаден от Общинска администрация на Район „О.” и фиш, издаден от полицейски орган при РПУ – [населено място].

При проведеното оспорване по административен ред, решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП, [населено място] не е възприел доводите в жалбата и е потвърдил постановлението мълчаливо.

Административен Съд С. - град, I отделение, 11 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното постановление е изпратено на оспорващия чрез пощенски оператор, като видно от приложеното по преписката известие за доставяне, пратката е получена на 16.05.2013 г. Жалбата до директора на ТД на НАП, е подадена на 16.05.2013 г. /вх. № 94-0-57/. По силата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, решаващият орган се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че подадената чрез административния орган жалба на 13.06.2013 г. /вх. № 94-0-72/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 197 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно са подлежащи на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечението се извършва чрез налагане на някоя от посочените в чл. 198 от ДОПК обезпечителни мерки. В разглеждания случай мерките са наложени във връзка с акт за установяване на публично общинско вземане и издаден от полицейски орган фиш. Последният акт има правната същност на влязло в сила наказателно постановление, защото съгласно чл. 186 от Закона за движението по пътищата, при маловажни случаи на нарушения, които са установени в момента на извършването им, на мястото на нарушението може да бъде наложена глоба с фиш в размер до 50 лева.

В този смисъл А. не оспорва наличието на публични вземания, а възможността, те да бъдат събрани принудително, защото са изтекли предвидените в чл. 171 от ДОПК давностни срокове.

Настоящият съдебен състав намира доводите на оспорващия за основателни.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В разглеждания казус, задължението Акт № 1/25.06.2002 г., издаден от Общинска администрация на Район „О.” е следвало да се плати през същата година, поради което началната дата, от която започва да тече давността е 01.01.2003

г. и същата изтича на 31.12.2012 г. След тази дата органите за приходната администрация не съществува възможност да упражнят дадените им в закона правомощия по принудителното събиране на публичните вземания. По силата на чл. 173 от ДОПК, вземанията се отписват, когато са погасени по давност.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че Постановление № 15500/2002/138763/09.05.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], в частта, в която е наложен запор до размер 2417,37 лева главница и 2758,85 лева лихва, следва да бъде отменено.

В останалата част Постановление № 15500/2002/138763/09.05.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], в която е наложен запор до размер на 50 лева е законосъобразно. А. не оспорва съществуването на посочения по-горе фиш, издаден от полицейски орган при РПУ – [населено място], с който е установено публично вземане. Към жалбата не са представени доказателства, че фишът е обжалван, т.е. вземането е ликвидно и изискуемо. По тези съображения жалбата, в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 2 и пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на О. В. А. от [населено място] постановление № 15500/2002/138763/09.05.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], потвърдено мълчаливо от Директора на ТД на НАП, [населено място] в частта, в която е наложен запор до размер 2417,37 лева главница и 2758,85 лева лихва.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. В. А. от [населено място] срещу постановление № 15500/2002/138763/09.05.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], потвърдено мълчаливо от Директора на ТД на НАП, [населено място], в която е наложен запор до размер на 50 лева.

Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.